

Sygn. akt IV U 300/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2016r. w S.

odwołania K. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 stycznia 2015 r. (Nr (...))

w sprawie K. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala K. O. prawo do emerytury od dnia 17 stycznia 2015 roku

Sygn. akt IV U 300/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, odmówił K. O. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999 r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył K. O., wnosząc o przyznanie prawa do emerytury oraz zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia na stanowisku maszynisty żurawia wieżowego (odwołanie, k. 2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 3-4 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony K. O. w dniu 17 stycznia 2015r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 12 stycznia 2015r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury.

Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999r. okresy składkowe i nieskładkowe uzupełnione pracą w gospodarstwie rolnym w wymiarze 25 lat. Organ rentowy uznał, iż ubezpieczony nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach (decyzja z 30.01.2015 r., k. 20 akt emerytalnych za wnioskiem z dnia 12.01.2015r.).

W dniu 18 sierpnia 1976r. pomiędzy K. O. a (...) Przedsiębiorstwem Budownictwa (...) w S. została zawarta umowa o pracę na czas nieokreślony, na podstawie której ubezpieczony został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku murarza-tylnkarza. W związku z ukończeniem kursu ciężkich maszyn budowlanych i otrzymaniem uprawnień do obsługi żurawi wieżowych od dnia 27 grudnia 1976r. powierzono wnioskodawcy stanowisko pomocnika maszynisty. Następnie na mocy porozumienia między zakładami z dniem 20 kwietnia 1977r. K. O. został przeniesiony do (...) Przedsiębiorstwa (...) w M., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace maszynisty żurawia wieżowego. Po likwidacji tego przedsiębiorstwa w okresie do 10 lipca 1996r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w S. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku maszynisty żurawia wieżowego. Poza pracą jako operator żurawia ubezpieczony innych prac w spornym okresie nie wykonywał. W okresie od 9 listopada 1992r. do 7 listopada 1995r. wnioskodawca przebywał na urlopie wychowawczym (świadczenia pracy, k. 4-5 akt organu rentowego za wnioskiem o rentę z dnia 23.01.1997r.).

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność bezsporna, nadto: wniosek, k. 2 akt emerytalnych; raport z analizy konta, k. 13 akt emerytalnych za wnioskiem z dnia 12.01.2015r.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków J. W. (k. 30v akt sprawy) i A. K. (k. 30v akt sprawy), jak również w oparciu o wyjaśnienia i zeznania ubezpieczonego K. O. (k. 16-16v i 30v akt sprawy), które oceniono jako spójne i wiarygodne. Ponadto ustalenia faktyczne poczyniono na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego oraz aktach osobowych ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. w latach 1974-1977. Akta osobowe przesłane z Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. (...) w S. dotyczące byłego pracownika (...) Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) w S. nie odnoszą się do ubezpieczonego (K. O. syna F., ur. (...)), lecz dotyczą K. O. s. M..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego K. O. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 j.t.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r., osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl powołanego wyżej art. 32 ust. 1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art. 27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia okresami

pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy sprowadzało się do ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. spełnia przesłankę wymaganego co najmniej 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek w dniu 17 stycznia 2015r., posiada „ogólny” staż pracy w wymiarze 25 lat, jak również nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. nie uwzględnił ubezpieczonemu żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach. Ubezpieczony wnosił o zaliczenie do stażu pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S., (...) Przedsiębiorstwie (...) w M. oraz w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. na stanowisku maszynisty żurawia wieżowego. Zebrany w sprawie materiał dowodowy - w postaci dokumentów znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego dotyczących okresu zatrudnienia 1974-1977, a także zeznania świadków J. W. i A. K. oraz zeznania ubezpieczonego – pozwolił ustalić, że K. O. we wskazanych zakładach pracy w okresach od 27 grudnia 1976r. do 8 listopada 1992r. i od 8 listopada 1995 r. do 10 lipca 1996r. (tj. w wymiarze 16 lat, 6 miesięcy i 16 dni) stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę operatora żurawia wieżowego. Niewątpliwie praca ta jest zaliczana do pracy w szczególnych warunkach i odpowiada rodzajowo pracy wymienionej w wykazie A dziale V poz. 3 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, tj. pracy maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych. Podkreślenia wymaga, że o zakwalifikowaniu pracy jako wykonywanej w szczególnych warunkach nie decyduje nazwa stanowiska, czy też angaż, lecz faktycznie wykonywane przez ubezpieczonego czynności pracownicze. Sąd w całości obdarzył wiarygodnością zeznania świadka J. W., będącego wówczas pracownikiem (...) Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) w S., oraz świadka A. K., który w okresie zatrudnienia ubezpieczonego był pracownikiem (...) Przedsiębiorstwa (...) w M., jak również zeznania ubezpieczonego, uznając, że wnioskodawca w spornym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracował jako maszynista żurawia wieżowego, innych prac nie wykonując.

Wobec całokształtu okoliczności sprawy Sąd zaliczył do stażu pracy w szczególnych warunkach okres zatrudnienia ubezpieczonego w powołanych zakładach pracy na stanowisku operatora żurawia, w konsekwencji czego K. O. na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a tym samym spełnił wszystkie przesłanki do przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 17 stycznia 2015r., tj. od ukończenia przez ubezpieczonego 60-tego roku życia.